

de økonomiske, humane og sociale Omraader i stedse stigende Grad har paakaldt de kommunale Raads Bistand baade til Lovenes praktiske Udførelse og til Forvaltning af betydelige offentlige Midler, hidrørende saavel fra Staten som Kommunerne, kan Regeringen ikke tænke sig nogen Samfunds-institutions-Repæsentation, som man med større Tryghed turde betro et saa stort og omfattende Tillidshverv som det at vælge Landstingets Medlemmer“.

Konseilspræsidenten mindede dernæst om, at

„Venstre hidtil har indtaget det Standpunkt, at en forandret Affattelse af Grundloven helst burde foretages i 2 Af-snit, saaledes at man først gennemførte de nye Bestemmelser om Folketingets Sættelse, hvorved man fastslog Folketingskredsens Antal samt udvidede Valgretten til at omfatte Kvinder og Mænd, der er fyldt 25 Aar, og som i øvrigt opfylder Betingelserne for Valgret og Valgbarhed. Naar vi alle som en er blevet enige om at forlade denne Vej og er slaaet ind paa samtidig at foreslaa Regler ogsaa for Landstingets Sættelse, da er det, fordi den første Fremgangsmaade har vist sig uigennemførlig, og der fra alle Partiers Side, ogsaa fra Højre, har hævet sig Røster om at faa denne Sag løst paa en Gang.“

Sluttelig udtalte Konseilspræsidenten:

„I over en Menneskealder, fra 1870 til Udgangen af det 19de Aarhundrede, gav Spørgsmaalet om Forstaaelsen af denne Forfatning Anledning til bitre og til Tider voldsomme Kampe i vort Folk. Det Parti, der den Gang havde Magten og vilde beholde den, dækkede sig i Læ af Landstinget og søgte ved Hjælp af dette Ting at sætte Folketinget Stolen for Døren ved i flere Aar at regere ved provisoriske Love. Nu, da vi er vendt tilbage til lovordnede Tilstande, og da Forsvarsspørgsmaalet er bragt til en Afslutning, ligesom der er tilvejebragt Balance mellem Statens Udgifter og Indtægter, maa vi gaa til en Løsning af Forfatningsspørgsmaalet, et saadant Spørgsmaal løses bedre i Magsvejr end i Kamptider, og saavel Ministeriet som det Venstre, der støtter det, er efter moden Overvejelse enedes om, at Grundlovssagen nu bør ordnes paa en Gang.“

Paa Sommerens Møder har jeg og flere Ministre udtalt, at en samlet Forfatningsordning, naar vi gaar til en saadan, bør tilvejebringes i Juni-Grundlovens Aand. Man har spurgt os, hvad vi forstod derved.

Her er Svaret i det Forslag, jeg herved har den Ære at fremsætte. Regeringens Forslag er et Forslag, der fjerner